

Mabilda Mastens & Georgien Overwater

& .....

De Jeukenprins van
Mocano

Een verhaal ter ere van
de vijftigste verjaardag van
de jeugdboekenmaand

Lannoo

FEEST

PANNENKOEKEN!

'Nog één keer slapen.'

Dat is het eerste wat ik denk als ik 's ochtends wakker word. Ik draai me op mijn zij en houd mijn ogen gesloten. Misschien lukt het me om weer in slaap te vallen. Wie weet slaap ik gewoon deze hele dag en nacht door tot morgenvroeg. Dan hoef ik vandaag niet te wachten op morgen.

Maar het lukt niet. Ik ben klaarwakker. Ik ga rechtop in bed zitten en rek me uit. In de lade van mijn klerkast klinkt gescharrel. Dat is mijn eekhoorn Stefaan. Die draait rond dit uur altijd een drolletje in het bakje dat Trixie en ik erin hebben gezet. Ik moet het bakje dringend schoonmaken. Gelukkig stinken eekhoorndrollen niet.

Ik krab me op mijn hoofd en probeer te bedenken wat ik vandaag ga doen. Het wordt een lange dag. Dagen zijn namelijk altijd lang als je op iets wacht.

Wat zeg je?

Je wilt graag weten wat er zo bijzonder is aan morgen?

Heb je al op de kalender gekeken?

Zie je welke dag het is?

Ja... Je ziet het goed! Morgen ben ik jarig!

Verjaardagen zijn altijd mijn favoriete dagen. Er is taart en ik krijg cadeautjes van Kokkie en Trixie. Maar deze verjaardag is bijzonder. Ik word namelijk tien jaar.

Tien

X

10

Een één en een nul. Twee cijfers dus.

Het is zo bijzonder dat ze er een speciale naam voor hebben bedacht: tiener.

Dat heb je niet bij andere verjaardagen...

Toen Trixie eerder dit jaar tien werd, gaven haar ouders een groot feest. Het binnenplein van de gevangenis was helemaal versierd. Overal hingen vlaggen en wimpels. De kinderen van Trixies klas, haar ooms, tantes, nichten en neven en zelfs alle gevangenen waren uitgenodigd. Ik was een beetje bang dat Gunnar Kotbullar speciaal vanuit het Høge Nøorden naar hier zou reizen, maar gelukkig ging dat niet door.

(Ik ben geen vriend van Gunnar. Ik vind hem een blaaskaak. Of een blååskååk, zoals ze in het Høge Nøorden zeggen.)

Ik hoop dat ze voor mij ook een speciaal verjaardagsfeest organiseren, maar tot nu toe heb ik nog niets daarvan gemerkt. Het lijkt wel of ze vergeten zijn dat ik morgen jarig ben.

In de keuken is Kokkie druk in de weer aan het fornuis. Ze roert in een grote ketel haverhout.

Haverhout is niet mijn favoriete ontbijt. Ik hoopte dat Kokkie pannenkoeken zou bakken op de dag voor mijn verjaardag. Of op zijn minst appelflappen.

'Max', zegt Kokkie een beetje verrast als ze me ziet staan. 'Jij bent vroeg wakker vandaag! Neem wat haverhout...'

Ze lepelt een grote kom vol en duwt deze zonder me aan te kijken in mijn handen.

Ik blijf naast haar staan en staar naar de lichtbruine pap. Kokkie draait zich naar me om en kijkt me fronsend aan.

'Is er iets, Max?'

Ik haal mijn schouders op. Zou ik Kokkie vragen of er morgen een feest voor mijn verjaardag is?

Ik twijfel. Een verrassingsfeest moet natuurlijk een verrassing blijven.

Maar ik zie geen voorbereidingen. Toen Trixie bijna jarig was, bakte Kokkie taarten en koekjes. Ze maakte hapjes met kaas en salami. Ze was dagenlang druk bezig.

'Ikbenmorgenjarig.' Ik spreek de zin zo snel uit dat het één lang woord lijkt.

Kokkie draait zich weer naar me toe. 'Wat zeg je?'

Ik adem diep in. 'Ik ben morgen jarig', zeg ik wat langzamer. 'Ik word tien. En ik dacht dat jullie misschien een feest zouden organiseren...'

Kokkie zucht diep. Ze krabt ze aan haar neus.

'Een feest?', zegt ze. 'Goh, Max... Daar heb ik nog helemaal niet aan gedacht. En ik heb het echt ontzettend druk vandaag. De koelkasten moeten dringend gepoetst worden en straks brengt Gustaaf een lading appels die ik moet schillen. Ik wil de ramen van de keuken lappen en controleren of er geen korstjes in de ovens plakken...'

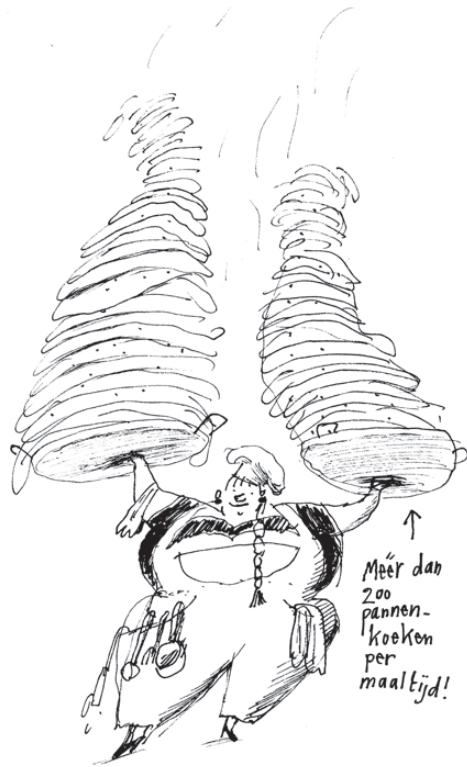
Ze kijkt me glimlachend aan en houdt haar hoofd een beetje schuin. 'Weet je wat?'

zegt ze. 'Ik bak morgen pannenkoeken als ontbijt. Speciaal voor je verjaardag! Is dat geen goed idee?'

Ik knik, maar echt blij ben ik niet. Ik wil een feest. Met vlaggen en wimpels en taarten en koekjes en veel bezoek.

Ik knik, maar echt blij ben ik niet. Ik wil een feest. Met vlaggen en wimpels en taarten en koekjes en veel bezoek.

'Nu moet ik verder werken', zegt ze. 'Eet jij maar lekker je haverhout op.'

Ik ga aan de tafel zitten en lepel zwijgend mijn kom leeg.
Pannenkoeken! Morgen bakt Kokkie pannenkoeken als ontbijt! Dat is niet eens bijzonder. Kokkie bakt minstens één keer per week pannenkoeken.

Er komt dus geen feest.
Wat een sof!

GEEN VLAGGEN EN WIMPELS EN TAART...

Buiten schijnt de zon. Ik ga op het muurtje bij het kippenhok zitten en kijk om me heen. Morgen word ik een tiener, maar we gaan het niet vieren. Er zullen alleen pannenkoeken zijn. Ik zucht en laat mijn hoofd in mijn handen zakken. Het liefst wil ik een potje huilen.

'Max!'

Dat is Trixies stem. Ze steekt het binnenplein over en wipt naast me op het muurtje.

'Moet jij niet naar school vandaag?' vraag ik verbaasd.

'Nee', antwoordt ze met een uitgestreken gezicht. 'Ik ben ziek.'

Ik kijk haar verbaasd aan. 'Ziek? Je ziet er helemaal niet ziek uit...'

Trixie werpt een blik over haar schouder en schuift wat dichterbij me toe.

'Ken je de truc met de thermometer?' fluistert ze in mijn oor.

Ik schud mijn hoofd.

'Ik wel.' Ze begint luid te lachen. 'Ik gebruik hem elke keer als ik geen zin heb om naar school te gaan.'

'Maar jij gaat altijd naar school', zeg ik verbaasd. 'Je hebt nog nooit gespijbeld.'

Trixie zwijgt even en wrijft een paar keer met haar handen over haar benen. 'Dat klopt', antwoordt ze dan. 'Het de eerste keer dat ik die truc gebruik.' Dan kijkt ze me fronsend aan. 'Jij ziet er sip uit. Wat is er aan de hand?'

Ik haal mijn schouders op. 'Ik ben morgen jarig. Ik word tien.'

Trixie legt haar hand op haar mond en kijkt me met grote ogen aan. 'Echt?' zegt ze. 'Dat was ik helemaal vergeten...'

Wat doet Trixie raar. Ze weet best dat ik morgen jarig ben. We hadden het er gisteren nog over... Maar voor ik de kans krijg om iets te zeggen, laat ze zich van het muurtje zakken.

'Ik heb nog veel te doen vandaag. Ik zie je later wel... Doe!'

Ze rent het plein over en verdwijnt door de deur die naar haar appartement gaat.

Zucht. Zuchtzuchtzuchtzuchtzucht.

Morgen is de belangrijkste verjaardag van mijn hele leven maar het wordt een dag als alle andere.

Geen taart.
Geen kaarsjes om uit te blazen.
Geen vlaggen of wimpels
Geen massa's cadeautjes.
Geen bezoek.
Geen feest...

Ik laat me van het muurtje zakken. De zon schijnt nog altijd, maar ik heb geen zin meer om buiten te blijven.

Net als ik de keuken wil binnen gaan, komt Kokkie naar buiten. Ze lijkt heel even te schrikken als ze me ziet, maar blijft niet staan. Met kleine pasjes trippelt ze het binnenplein over en verdwijnt achter dezelfde deur als Trixie.

Ik vraag me af wat ze van plan is. Gaat Kokkie op bezoek bij de gevangenisdirecteur? Dat doet ze anders nooit. Misschien moet ze hem iets vragen. Over de appels die ze moet schillen of de koelkasten die ze wil schoonmaken.

In mijn kamer ga ik op mijn bed liggen en staar naar het plafond. Als Stefaan op mijn buik springt, duw ik hem weg.
Ik heb geen zin om te spelen.
Ik ben verdrietig. En boos.

TIEN!

Bij het eerste kraaien van Harry de gevangenishaan doe ik mijn ogen open.
Vandaag is het mijn verjaardag.
Het is officieel. Ik ben een tiener.

Maar wat heb je aan verjaren zonder feest?
Dan kun je net zo goed niet jarig zijn.

Ik draai me op mijn zij en knijp mijn ogen stevig dicht. Vandaag blijf ik de hele dag in bed. Ik wil zelfs geen pannenkoek van Kokkie.

Ik doe mijn best om opnieuw in slaap te vallen, maar het lukt niet.
Het is te warm.
Ik gooi het deken van me af.
Ik draai me op mijn rug.
Ik draai me op mijn andere zij.
Ik draai me op mijn buik.

Het is te koud.
Ik leg de deken weer over me heen.
Ik woel en draai zo veel dat ik bijna uit mijn bed val.
Ik ga rechtop zitten.

Stefaan komt uit de kleerkast en springt op mijn bed. Hij laat een hoog piepje horen. 'Dankjewel', mompel ik. 'Ik ben blij dat jij mijn verjaardag niet bent vergeten.'
De eekhoorn piept opnieuw. Hij houdt zijn kopje schuin en lijkt naar iets te luisteren.
Dan springt hij op en neer en wijst met zijn pootje naar de deur.
Wat wil hij me duidelijk maken?
Nu hoor ik het ook.

Ik houd mijn adem in en spits mijn oren.
Dit is niet het geluid dat normaal in de keuken klinkt. Het zijn geen rammelende potten en pannen.
Het klinkt alsof er een fanfare in aantocht is...

Ik laat me uit bed zakken en doe de deur van mijn kamer open.

Meer van Mathilda Masters:

De keukenprins van Mocano I - Het geheim achter het fornuis

De keukenprins van Mocano II - Koekjes voor de koningin

De keukenprins van Mocano III - Reis naar het Høge Nøorden

De keukenprins van Mocano IV - De grote ontsnapping

De keukenprins van Mocano V - Circus op stelten

321 superslimme dingen die je moet weten voor je 13 wordt

321 superslimme dingen die je moet weten over dieren

321 superslimme dingen die je moet weten over geschiedenis

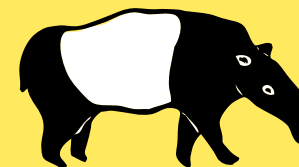
123 superslimme dingen die je moet weten over het klimaat

Jakkes!

Booring!

www.lannoo.be

Lannoo

www.mathildamasters.be

iedereenleest.
meer leesplezier, meer lezers!

voluit leven
KORTENBERG

**de
Bib**
ALTIJD
EN
OVERAL